

DUBBELSPEL

(Double or Twin)

Klucht in drie bedrijven

door

ROGER LEACH en COLIN WAKEFIELD

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUBBELSPEL - DOUBLE OR TWIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROGER LEACH en COLIN WAKEFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

DAVE REID (28) - De bruidegom, net getrouwd met ANGELINA

MENEER REID (28) - Tweelingbroer (eeneiig) van DAVE

DESMOND (27) - Beste vriend en getuige van DAVE

FLO (55) - Moeder van de REID tweeling

VALERIE (VAL) (22))
eeneiige tweeling

VANESSA (VAN) (22))

MERRYL (45) - Schoonmoeder van DAVE

ANGELINA (21) - Vrouw van DAVE

DOMINEE (70) - Oude vriend van FLO

NB: De twee eeneiige tweelingen dienen niet door echte eeneiige tweelingen gespeeld te worden. Het publiek moet het verschil tussen DAVE en meneer REID en tussen VAL en VAN duidelijk kunnen zien, maar geloven dat anderen door hen in de war gebracht worden.

Het stuk speelt zich af op een zaterdagavond en de daaropvolgende zondagmorgen in het hotelletje van FLO te Willard's Bottom.

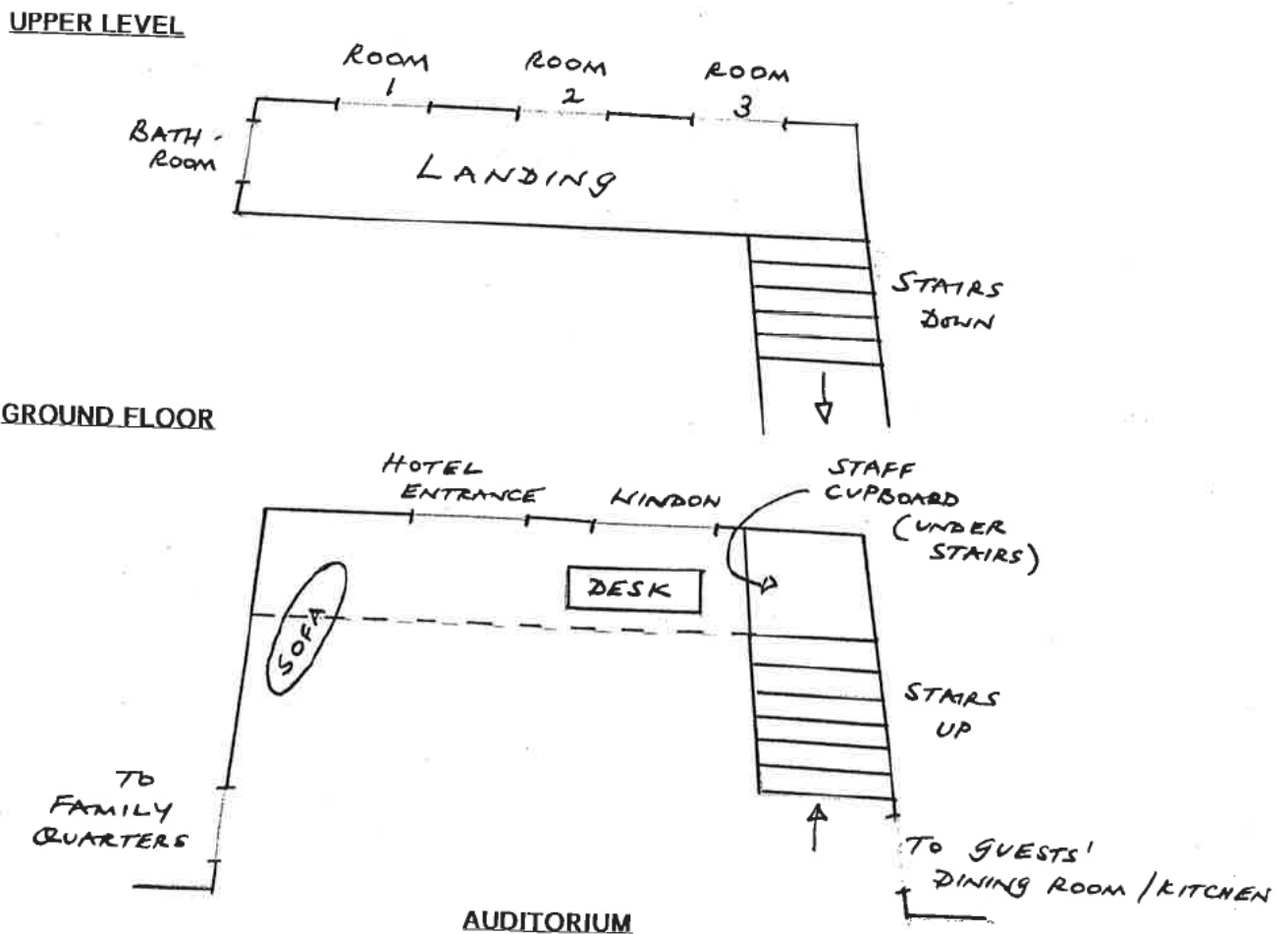
DECOR:

Het decor bestaat uit twee niveaus.

Op de **BEGANE GROND** bevindt zich de ingang van het hotel, met de voordeur rechts middenachter, de hotelbalie middenachter en een kast waar men in kan lopen onder trap voor het personeel linksachter. Beneden bevinden zich twee deuren, linksvoor en rechtsvoor, die respectievelijk naar de eetzaal voor de gasten en de privé- en personeelsvertrekken leiden. Links van de voordeur bevindt zich een groot raam.

De **TRAP** loopt langs de linkerwand naar de **OVERLOOP**.

Op de **OVERLOOP** bevinden zich in de achterwand drie deuren op gelijke afstand van elkaar. Kamer 3 bevindt zich tegenover de trap (links), Kamer 2 is in het midden en Kamer 1 rechts. Naast Kamer 1, in de zijwand achter, bevindt zich de deur naar de badkamer. De overloop hangt boven de begane grond, over het gedeelte waar de receptie zich bevindt, zodanig dat de personages bij de balie de mensen op de overloop niet kunnen zien en andersom.

EERSTE BEDRIJF

ALS HET DOEK OPGAAT is het zaterdagavond half negen. REID staat met zijn hengel het werpen te oefenen. Hij draagt een donker pak, met een wit overhemd en een keurige stropdas. Hij is 28 jaar en runt het hotel samen met zijn moeder FLO.

FLO: *(achter het toneel)* David? ... David? *(REID zet zijn hengel haastig weg en gaat naar de balie. FLO komt rechtsvoor op. Ze is 55, truttig gekleed en heeft altijd wel iets te zeuren of te klagen)* David?

REID: Ja, Moeder?

FLO: Wat ben je aan het doen?

REID: Ik schrijf net een boeking op voor volgende week vrijdag.

FLO: Ik hoop dat je het in het boek noteert.

REID: Ja, Moeder.

FLO: Alle reserveringen moeten in het boek. Dat is de regel.

REID: Dat doe ik ook.

FLO: O, wat is het leven toch gruwelijk! Heb je mijn pillen gezien?

REID: Nee, Moeder.

FLO: En mijn capsules?

REID: Nee, Moeder.

FLO: Ze liggen niet meer waar ik ze gelaten heb

REID: Waar was dat?

FLO: Dat weet ik niet meer, suffie. Hoe moet ik nu weten waar ik ze gelaten heb als ik ze niet meer kan vinden! Als ik wist waar ik ze gelaten had, zouden ze niet kwijt zijn, nietwaar? Je gaat toch niet vissen vanavond, hè?

REID: Het is mijn vrije avond. Dat weet je.

FLO: Maar het is de eerste dag van dat meisje. Ze werkt hier nog maar net en jij gaat er alweer vandoor. Een beetje een touwtje midden in de rivier laten bengelen. Ik vind het zo zielig voor de vissen. En we hebben gasten. De Dominee komt weer voor zijn jaarlijkse bezoek en Kamer 2 is ook al geboekt. Hoe moet ik het redden met mijn hartkramp en gewrichtsreuma?

REID: Kijk—

FLO: Je weet dat ik de trappen niet meer op kan. Niet op mijn leeftijd.

REID: Moeder—

FLO: Het ging allemaal prima toen je vader nog leefde.

REID: Waarom denk je dat we dat nieuwe meisje aangenomen hebben?

FLO: Ik weet waarom jij dat nieuwe meisje aangenomen hebt.

REID: Jij hebt haar gekozen.

FLO: We moesten iemand kiezen. En het is me niet opgevallen dat jij enig bezwaar maakte, David Reid. O, wat is het leven toch gruwelijk! *(FLO gaat rechtsvoor af. REID zucht. Hij opent een doosje met kunstvliegen en begint die te controleren. VAL komt op uit Kamer 2 met een stofzuiger en een plastic vuilniszak. Ze is 22, aantrekkelijk, heeft gezond verstand en draagt een rode blouse en een grijze rok)*

REID: Val. Ben je nog steeds bezig?

VAL: *(komt de trap af)* Ik dacht dat ik die kamer nog maar eventjes vlug een beurt moest geven, weet je.

REID: Je bent wonderbaarlijk.

VAL: Ik had maar tien minuten nodig, meneer Reid. En het was nodig.

REID: Noem me maar David.

VAL: Ik heb wat bloemen in de kamer van de Dominee gezet—

REID: Geweldig.

VAL: En die druppelende kraan in de badkamer gerepareerd.

REID: Waar had je de stofzuiger gevonden?

VAL: *(zet de stofzuiger weg in de kast onder de trap, linksachter)* In de kast onder de trap. Waar ie hoort. Is er nog iets anders voordat ik weg ga om uit te pakken?

REID: Hoe ben je met dakkapellen?

VAL: Pardon?

REID: Geintje.

VAL: O, vandaar. *(REID lacht. Een korte pauze)* Ik denk dat ik nu maar ga om uit te pakken, meneer Reid.

REID: David.

VAL: Eh...

REID: Je bent een schatje, Val. Wist je dat?

VAL: Meneer Reid—

REID: Nee, ik meen het. Je bent echt geweldig.

VAL: *(resoluut)* Meneer Reid. Niet doen.

REID: Oké, oké. Kijk, ik ga straks weg om te gaan vissen. Sorry dat ik je al op je eerste dag alleen laat, maar ik heb al maanden geen vrije avond meer gehad.

VAL: Dat is goed, hoor.

REID: Ik werd er knettergek van. 't Is mijn moeder, zie je. Ze kan de trap niet meer op en ik maak me ernstig zorgen om haar. Ik weet dat ze veel klaagt, maar haar hart is echt niet zo best meer. Dus ik probeer haar niet van streek te maken. Nou ja, niet te erg tenminste. Oké, dus nu weet je hoe het er voorstaat. Boeking in het hotelregister. Dat is een stokpaardje van Moeder. Haar geheugen is net een zeef. Als het niet in het boek staat, vergeet ze dat de kamer geboekt is. Juist, dus wie hebben we hier. *(kijkt in het boek)* Je hebt

de Dominee ontmoet — hij heeft Kamer 3. Hou hem een beetje in de gaten. Hij is een vaste gast, stokdoof en hij raakt gemakkelijk in de war. Dan is er deze knaap die naar Kamer 2 komt, hoe heet ie? “Smith... Desmond.” Zei dat hij getuige was op een of andere trouwpartij. Hij komt om ongeveer negen uur dus jij zult het moeten afhandelen.

VAL: Hoe zit het met sleutels en dat soort dingen?

REID: Kamersleutels hangen aan het bord – dat wijst zich vanzelf. Ik heb een moedersleutel in geval van nood. Als iemand laat weg wil blijven, hangen we een paar van de huissleutels aan het haakje bij de voordeur, hier. Dus het enige dat je hoeft te doen is er aan te denken de boel af te sluiten voordat je naar bed gaat.

VAL: Prima.

REID: Kamer 1 is vrij voor het geval iemand opbelt, hoewel dat niet erg waarschijnlijk is nu. We hebben het vrij druk gehad, maar de laatste dagen lijkt het wel—

VAL: *(legt een hand op haar linker arm)* Au!

REID: Wat scheel eraan?

VAL: Vanessa!

REID: Wat?

VAL: Het is mijn arm. Deed opeens pijn.

REID: Voel je je wel goed?

VAL: Ja, niets aan de hand. Wees maar gerust.

REID: Wie is die Vanessa trouwens?

VAL: Mijn tweelingzus, dat is alles. Zal haar laatste vriendje wel zijn. Maakt het haar moeilijk.

REID: Hoe bedoel je?

VAL: Ranselt haar af.

REID: En jij kunt voelen wat zij voelt?

VAL: Alleen extreme dingen.

REID: Zijn jullie eeneig soms, jij en Vanessa?

VAL: Als twee druppels water. Natuurlijk kleden we ons verschillend en ons haar zit anders, maar men haalt ons nog steeds door elkaar. Dat gebeurt ieder keer. Maar qua karakter lijken we helemaal niet op elkaar.

REID: Wonderbaarlijk.

VAL: Niet echt. Een kans van een op de duizend, blijkbaar.

REID: Nee, ik bedoel... ik was er ook een van een tweeling.

VAL: Echt?

REID: Ja.

VAL: Ook eeneig?

REID: Ja.

VAL: Zei u “was”?

REID: Bang van wel.

VAL: U bedoelt dat ie...?

REID: Ja.

VAL: Wat ontzettend sneu.

REID: Mm. Moeder wil er niet over praten. Het heeft haar erg aangegrepen. We waren nog maar baby's, snap je, toen het gebeurde.

VAL: Wat vreselijk. Je tweelingbroer of -zus verliezen.

REID: Maar het is heel gek. Soms voelt het of hij nog leeft. Dat hij hier is. En dan voel ik... een soortement van compleet. Ik kan het niet goed uitleggen.

VAL: Ik begrijp het wel.

REID: Ik krijg ieder jaar een kaart van hem op mijn verjaardag.

VAL: Pardon?

REID: “Aan David, groetjes—“ en dan de letter D.

VAL: Werkelijk?

REID: Niet echt. Het is mijn moeder. Die stuurt ze. Doet net of het van hem is. Het is haar manier om de herinnering levend te houden.

VAL: Ze heeft het echt heel zwaar gehad, hè? Ze vertelde me vanmorgen zodra ik hier aankwam dat ze een gruwelijk leven heeft gehad.

REID: Ja, ze mag het graag uitmelken.

VAL: Nee, met haar gewrichtsreuma, haar depressie en uw vader die zo jong gestorven is—

REID: Heeft ze je dat verteld? Hij is niet dood. Hij is weggelopen met een barmeid uit Weston-super-Mare.

VAL: Ik vind het sneu voor haar. Ze is vast een heel bedroefde vrouw.

FLO: (*achter het toneel, roept*) Valerie!

REID: “O, wat is het leven toch gruwelijk!” (*VALERIE lacht, FLO komt rechtsvoor op*)

FLO: Valerie. Waarom hangt je reserve uniform op je kamer?

VAL: Nou—

FLO: Ga het onmiddellijk halen. Personeelskleding moet in de personeelskierenkast te hangen, waar het hoort. (*wijst naar de kast linksachter*) Daar.

VAL: Sorry, mevrouw Reid. (*VAL gaat rechtsvoor af*)

FLO: O, wat is het— Kijk jij maar uit voor die daar. Het is een sletje, wat ik je zeg.

REID: Ik vind haar lief.

FLO: Lief? Veel te lief. Wacht maar af. Ze zal zich gauw genoeg in haar ware gedaante tonen. Ik ken haar soort. Een beetje rondstappen in

korte rokjes. Te pas en te onpas haar lijf aan Jan en alleman laten zien. Ze is gewoon een hypomane.

REID: Moeder...

FLO: Ga je nu nog uit vissen of niet?

REID: Ik wou net gaan.

FLO: Ga dan. Laat mij hier de boel maar regelen. Een arme, eenzame oude vrouw.

REID: Kom nou, Moeder. Ik ben morgenvroeg weer terug, net als altijd.

FLO: Ik kan de gedachte niet verdragen dat mijn jongen in het holst van de nacht in zwaar weer zijn leven riskeert. Wat moet ik beginnen als ik jou kwijt raak? *(VAL komt rechtsvoor op. Ze heeft haar reserve uniform bij zich – ook een rode blouse en grijze rok – dat op een hangertje hangt)*

REID: Moeder, ik ben achtentwintig, het is een warme avond en ik beloof je uit de buurt van haaien te blijven. Goed? *(hij draait zich om om naar rechtsvoor te gaan)*

VAL: Dag, meneer Reid. Goede vangst!

REID: Ik ben nog niet weg. Ik moet mijn aas nog halen. *(gaat rechtsvoor af)*

FLO: Zijn stinkende oude viskleren blijven in de personeels-klerenkast. Waar ze horen. *(VAL wil net de deur van de kast opendoen, als FLO haar onderbreekt)* Heb je het souper voor de Dominee al klaargemaakt?

VAL: Bijna klaar, mevrouw Reid.

FLO: Nou, schiet dan maar op. Hij zal ondertussen wel uitgehongerd zijn.

VAL: Ja, mevrouw Reid. *(ze hangt het uniform aan de kastdeur in plaats van het weg te hangen en gaat linksvoor af. De DOMINEE komt op uit kamer 3. Hij is 70 jaar)*

DOMINEE: Mijn beste Flo, daar ben je. Hoe gaat het ermee?

FLO: Niet zo goed, Dominee. Maar bedankt voor het vragen.

DOMINEE: Fantastisch.

FLO: Mijn benen doen het haast niet meer.

DOMINEE: Mooi, mooi. Zo mag ik het horen.

FLO: *(luid)* En de dokter zegt dat als ik niet wat minder van dat zalige voedsel naar binnen werk ik op weg ben naar een hartattaché.

DOMINEE: Och hemeltje. En hoe is het met de benen?

FLO: Doen het haast niet meer, Dominee. En dat is geen grapje.

DOMINEE: Een hapje? Ja, graag. Daar heb ik echt trek in.

FLO: Kijk naar mijn lippen, Dominee. *(dicht bij hem)* Leuk dat u hier weer bent.

DOMINEE: Ah! Vind ik altijd fijn, mijn beste. Elk jaar weer, je kent me. Ik wil er graag bij zijn als het de gedenkdag van je verlies is.

FLO: Achtentwintig jaar geleden, Dominee. Praat me er niet van. De doop van mijn kleine tweeling. Hoe kan ik het mezelf ooit vergeven? Ik ging even naar de consistoriekamer, als u dat nog weet, om te zien of mijn hoed wel recht stond. En toen ik terugkwam, was hij— weg! Spoorloos verdwenen. Met geboortelepels en al. Mijn kleine David. Werd nooit meer gezien. Ik had gespaard, weet u, om twee zilveren geboortelepels te kopen voor hun doop, elk gegraveerd met hun eigen naam. Het was allemaal mijn fout—

DOMINEE: Nee, nee, nee.

FLO: En de David die ik nu heb draagt de naam van zijn verdwenen tweelingbroer, de echte David, om de herinnering levend te houden in mijn hart. Dus nu heb ik twee Davids, een in mijn hart en een in mijn... hotel. En weet u, Dominee, ik stuur ieder jaar een verjaardagskaart naar David van zijn kleine tweelingbroertje, de verdwenen David, God hebbe zijn ziel.

DOMINEE: Nee, Flo, nee. Troost je met mijn visioen. De droom die ik had in de nacht na de verdwijning van de jongen. Jouw David leeft. Deel in mijn vertrouwen. Waarom denk je dat ik hier steeds terugkeer, jaar na jaar? Om jou te troosten, ja. Maar ook omdat ik weet dat de dag zal komen dat de voorspelling die mij in het visioen gedaan werd uit zal komen:

“Meisjes, niet jongens, gaan ons voor op de Dag der Verlossing, dus dubbele vreugde, dubbele lach.”

Ik heb me altijd afgevraagd wat dat van die meisjes te betekenen heeft. Maar dat merk ik wel als het zover is.

FLO: Ik wou dat ik uw vertrouwen had, Dominee. U bent een goed mens in een slechte wereld, maar het is in ieder geval fijn u weer te zien. Maar goed, het nieuwe meisje heeft een hapje voor u klaargemaakt. Ga nu maar.

DOMINEE: *(gaat)* “Meisjes, niet jongens.” Mm. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. *(hij gaat linksvoor af)*

FLO: Visioen? Lariekoek! *(FLO gaat rechtsvoor af. VANESSA komt op via de voordeur middenachter. Ze is de eeneiige tweelingzus van VAL. Ze draagt een chique mantel over een rode jurk en heeft een klein weekendkoffertje of –tas bij zich. Ze heeft lang haar, dat ze los draagt. Ze drukt op de bel op de balie en wrijft over haar linker arm. VAL komt linksvoor op)*

VAL: Vanessa!

VAN: *(hartelijk)* Val, hai!

VAL: Wat doe jij hier? Is alles goed met je? (*VAL wrijft ook over haar linker arm*)

VAN: 't Is Gary, de klootzak.

VAL: Is handtastelijk geworden, hè?

VAN: Nee. Hoezo?

VAL: Nou, je arm. Ik dacht dat hij misschien...

VAN: Mijn arm? O, dat heb je ook gevoeld, hè? Sorry. Nee, dat was Gary niet. Ik stootte me aan 't portier van de auto.

VAL: Zo, wat ging er dan mis?

VAN: Gary is gek geworden. Ik kan niet naar de flat terug gaan. Hij heeft zich op transcendente meditatie gestort. En is geheelonthouder geworden, niet alleen van sterke drank maar ook van seks.

VAL: Jammer. Hij was niet slecht in bed.

VAN: Hoe weet jij dat?

VAL: Ik weet toch ook dat je je arm bezeerde?

VAN: Je bedoelt...? (*VAL kijkt haar onderzoekend aan*) Brutale aap!

VAL: (*lachend*) Ik maakte een grapje.

VAN: Goed, nog smakelijk manvolk hier in de buurt?

VAL: Vanessa, jij bent onverbeterlijk! Wat is er met die laatste gozer met wie je uitging gebeurd?

VAN: Wie, Rob?

VAL: Nee—

VAN: Bill?

VAL: Nee—

VAN: Sam?

VAL: Die bedoel ik.

VAN: O, dat is eeuwen geleden.

VAL: Ik kan jou gewoon niet bijhouden, echt niet.

VAN: Ze waren allemaal zo saai.

VAL: Jij bent nooit tevreden, dat is jouw makke.

VAN: Valerie, ze hadden allemaal een verkeerde naam.

VAL: O, niet weer die onzin over Desmond.

VAN: Kijk, jij lacht daar misschien om, maar je weet dat de enige mannen die mij opwinden Desmond heten. Weet je nog van die lekkere Desmond Longstaff die we op vakantie in Skegness ontmoetten? Hij was verrukkelijk!

VAL: Dat duurde ook niet lang, hè?

VAN: Hij was een G.O.

VAL: Hij was een Schot.

VAN: Ja, G.O. "Geografisch Onmogelijk." We waren nog maar vijftien en zijn vader nam hem mee naar huis naar het Schotse Motherwell. Val, ik snak wanhopig naar een Desmond.

VAL: Ga er dan een zoeken.

VAN: Er zijn er niet zoveel meer tegenwoordig. Desmond Tutu woont veel te ver weg. Ik heb het trouwens niet zo op geestelijken. Ze hebben de neiging zondags vroeg op te staan. Des O'Connor is altijd op tournee en Desmond Morris – je weet wel, die van De Naakte Aap – heeft wel heel eigenaardige ideeën over het gedrag van primaten. Ik kwam laatst in de bus een heel leuke tegen. We konden het een paar uur lang prima met elkaar vinden, maar toen bleek dat hij tot man omgebouwd was en dat zijn echte naam Desdemonna was.

FLO: *(achter het toneel)* Valerie!

VAL: Wie is dat?

VAN: De bazin. Ben zo terug. (VAL gaat rechtsvoor af. DOMINEE komt linksvoor op, een servet in zijn boordje gepropt)

DOMINEE: Ah.

VAN: Hallo.

DOMINEE: Waar staat 't zout en peper, meiske?

VAN: Weet niet, hoezo?

DOMINEE: Flo? Weet niet, hoezo?

VAN: Zal ik Val roepen?

DOMINEE: En een heel charmante naam ook. Ik zoek naar 't zout en peper, Val.

VAN: Ik ben haar zuster, sorry.

DOMINEE: Staat op de trolley? Dank je wel, meiske. *(hij gaat linksvoor af. VAN trekt haar jas uit en legt die neer, waarna een jurk tevoorschijn komt van dezelfde kleur en dessin als de blouse van VAL, maar met een heel korte rok. VAL komt rechtsvoor op)*

VAL: Sorry daarvoor. Maar als de draak brult, dan spring je.

VAN: Waar slaap ik dan?

VAL: Wat?

VAN: Kan ik in jouw kamer pitten?

VAL: Nee, dat kan niet.

VAN: Waarom niet?

VAL: Dat mag niet. Regels van het huis.

VAN: Ik heb je hulp nodig, Val. Het is maar voor één nacht,

VAL: Nee, Van. Geen sprake van. Mijn kamer is een van de privé-vertrekken, precies naast die van mevrouw Reid. En ze was heel duidelijk: geen bezoekers.

VAN: Maar ik ben je zus. Trouwens, dit is een hotel, toch? Zijn er geen lege kamers?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto